

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, vtrum electio sit actus voluntatis, vel rationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVAEST. XIII.

Intendere finē id, quod mouetur ad finem ab alio, **F** sic natura dicitur intendere finem, quasi mota ad suum finem a Deo, sicut sagitta a sagittante. & hoc modo etiam bruta animalia intendunt finem, in quantum mouentur ab instinctu naturali ad aliqd. Alio modo, intendere finem est mouentis, prout, si ordinat motum alicuius, uel sui, vel alterius in finē, quod est rationis tantum. Vnde per hunc modum bruta non intendit finem, quod est proprie & principaliter intendere, ut dictum est.*

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ratio illa procedit, **f**m quod intendere est eius, quod mouetur ad finē.

AD II. dicendum, quod fruitio non importat ordinationem alicuius in aliqd, sicut intentio, sed absolutam quietem in fine.

AD III. dicendum, quod bruta animalia mouentur ad finem, non quasi considerantia, quod per motū suum possint consequi finem, quod est propriè intendenter, sed quasi concupiscentia naturali instinctu, mouentur ad finem quasi ab alio mota, sicut & cetera, quæ mouentur naturaliter.

Super Questionem decimam tertiam.

Circa questionis decimam tertiam ordinem, & actuum numerum, & ordinem, plura sunt dicenda, sed locis propriis referenda. Nunc illud tantum dicendum est, quare prius de electione, quam de consilio tractandum sit, cum consilium praecedat electionem. Ad hoc breuiter dicatur, quod licet abfolute consilio sit prius electione, & eius causa, ac per hoc prius de consilio virope causa, quia de electione tractandum videat: ordo tamen doctrinæ habet, quod prius de ipsa electione secundum se, & deinde de eius causa tractetur, & merito, ut prius tractetur quid est, & deinde causa extrinseca illius. Vnde in sequentibus prius author tractat de actibus, seu passiblibus, & de rebus, & deinde de causis ei⁹.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum electio sit actus voluntatis, uel rationis.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod electio non sit actus voluntatis, sed rationis. Electio enim collationem quandam importat, quam vnum alteri praefertur: sed conferre est rationis. ergo electio est rationis.

Praet. Eiusdem est syllogizare, & concludere: syllogizare autem in operabilibus est rationis. cū igitur electio sit quasi conclusio in operabilibus, ut dicitur in 7. Ethic. * videtur quod sit actus rationis.

3. q. 83. artic.
3. cor. Et 2.
dicit. 24. q. 1.
art. 2. Et uc.
ri. 12. art.
15. Et 3. Eth.
le. 6. & ca. 2.
lib. 6. lec. 2.
fin. ca. 3. to.
mo. 3.

ARTIC. I. ET II.

Q; Præt. Ignorantia non pertinet ad voluntatem, sed ad vim cognitivam: est autem quædam ignorantia electionis, ut dicitur in 3. Ethic. ergo videtur quod electio non pertineat ad voluntatem, sed ad rationem.

SED CONTRA est, quod Philosophus dicit in 3. Ethic. * quod electio est desiderium eorum, que sunt in nobis: desiderium autem est actus uoluntatis. ergo & electio.

RESPON. Dicendum, quod in nomine electionis importatur aliiquid pertinens ad rationem, sive ad intellectum: & aliiquid pertinens ad voluntatem. Dicitur. Philosophus in 6. Ethic. * quod electio est appetitus intellectus, uel appetitus intellectus. Quicunque autem duo concurrunt ad aliiquid unum constitutum, unum eorum est, ut formale respectu alterius.

Vnde Greg. Nic. dicit, quod electio, neque est appetitus sibi seipsum, neque consilium solum: sed ex his aliquod compositum. Sic enim dicimus animal ex anima & corpore compositum esse, neque uero corpus esse sibi seipsum, neque anima sola, sed utrumque, ita & electionem. Est autem considerandum in actibus animæ, quod actus, qui est essentialiter unius potentie, vel habitus, recipit formam, & speciem a superiori potentia, vel habitu, sibi quod ordinatur inferiorius a superiori. Si n. aliquis actum fortitudinis exerceat propter Dei amorem, actus quidem ille materialiter est fortitudinis, formaliter vero charitatis. Manifestum est autem, quod ratio d' quo dammodo voluntatem præcedit, & ordinat actum eius, in quantum. S. voluntas in suum obiectum tendit sibi ordinem rationis, eo, quod vis apprehensiva appetituæ suum obiectum representat. Sic igitur ille actus, quo voluntas tendit in aliiquid, quod proponitur ut bonum, ex eo, quod per rationem est ordinatum ad finem, materialiter quidem est uoluntatis, formaliter autem rationis. In huiusmodi autem substantia actus materialiter se habet ad ordinem, qui imponitur a superiori potentia: & ideo electio substantialiter non est actus rationis, sed voluntatis. Perficitur enim electio in motu quadam animæ ad bonum, quod eligitur: uade manifeste actus est appetituæ potentie.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod electio importat collationem quandam præcedentem, non quod essentialiter sibi ipsa collatio.

AD II. Dicendum, quod conclusio syllogismi, quae fit in operabilibus, ad rationem pertinet, & dicitur sententia, vel iudicium, quam sequitur electio: & ob hoc ipsa conclusio pertinere videtur ad electionem, tanquam ad consequens.

AD III. Dicendum, quod ignorantia dicitur esse electionis: non quod ipsa electio sit scientia, sed quia ignoratur quid sit eligendum.

ARTICVLVS II.

Vtrum electio conueniat brutis animalibus.

Circa rationem, omisso primo articulo, posita in secundo articulo dictum occurrit de illius efficacia. Fundatur enim ratio super differentia inter appetitum intellectuum, & sensituum in hoc, quod appetitus sensituum naturaliter est determinatus ad unum particolare. Intellectus vero ad bonum in communione.

Super Questionis decimam Articulum secundum.